

അരേബ്യൻ
അതഭുതകമകാൾ

ജേക്കേബ് സാംസൺ മുട്ട

1957 ജൂലൈ 27-ന് മുന്നാറിൽ ജനിച്ചു. അച്ചൻ സാംസൺ ജേക്കേബ്. അമു പെള്ളം സാംസൺ. 1960 മുതൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് സ്ഥിരതാമസം. 1978-ൽ കേരള സർവകലാശാലയുടെ ബി.കോ.ഓ. ബിരുദം നേടി. 1985 മുതൽ സർക്കാർ സർവീസിൽ. 2013-ൽ കേരള സർക്കാരിൻ്റെ ഇൻഫർമേഷൻ & പ്ലീക്ക് റിലേഷൻസ് വകുപ്പിൽ അധികാരിയായി സർവീസിൽനിന്ന് വിരമിച്ചു. കമ, കവിത, ബാലസാഹിത്യം, ഹാസ്യസാഹിത്യം, നാടകം, ലേഖനം, ധാരാവിവരങ്ങം എന്നീ വിഭാഗങ്ങളിലായി 30 പുസ്തകങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ ‘രൈതേനാവിൻ്റെ കമ’യ്ക്ക് (ബാലസാഹിത്യ ഇൻസ്റ്റിറ്യൂട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്) എൻ.സി.ഇ. ആർ.ടിയുടെ 1995-ലെ ദേശീയ അവാർഡും, ‘കുഞ്ഞാലിക്കൊരു തൊഴിലി’ന് (സ്റ്റേറ്റ് റിസോഴ്സ് സെസ്റ്റർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്) നാഷണൽ ലിറ്ററി മിഷൻ 2002-ലെ ദേശീയ അവാർഡും ലഭിച്ചു. നൂറിൽപ്പരം റേഡിയോ നാടകങ്ങളും, കണ്ണടക്കം കേട്ടതും, ഇതളും കൾ തുടങ്ങിയവയും ആകാശവാണിക്കുവേണ്ടി രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുട്ടികളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണമായ കളിവിന്നയുടെ പത്രാധികാരി, ബാലസാഹിത്യകാരൻ, ഹാസ്യസാഹിത്യകാരൻ എന്നീ നിലകളിൽ ശ്രദ്ധേയൻ.

ഭാര്യ: എ. ലളിത മകൾ: ജോൺ ജേക്കേബ്, സാമുവൽ ജേക്കേബ് വിലാസം: T.C. 3/678, കണ്ണിമറ്റം, മുട്ട പി.എ., തിരുവനന്തപുരം

ഫോൺ: 9400275537

ഇ-മെയിൽ: samsonmuttada@yahoo.co.in

അരേഖ്യൻ അതഭുതകമകൾ

ജേക്കേവ് സാംസാൻ മുട്ട

എച്ച് & സി ബുക്ക്‌സ്

Malayalam Language
ARABIAN ATHBUTHAKATHAKAL
Children's Literature / Stories

Jacob Samson Muttada

First Published : June 2019

Cover: Maneesh M.S.
Typesetting: MPC Thrissur

Printed in India
at Ebenezer Printpack, Thrissur

Publishers
H&C PUBLISHING HOUSE
Thrissur 680001
Website: www.handcbooks.com
E-mail: handcbooks@gmail.com

Distributors
H&C STORES

Thiruvananthapuram, Kollam, Pathanamthitta, Kottayam, Thiruvalla,
Pala, Thodupuzha, Thrippunithura, Ernakulam, Thrissur,
Kunnamkulam, Palakkad, Perinthalmanna, Kozhikode,
Sulthan Bathery, Kannur, Kanhangad, Coimbatore, Bengaluru

No part of this publication may be reproduced, or transmitted in any form or by any means without prior written permission of the publisher

ISBN 978-93-88952-53-8

₹ 100.00

19050-1000-01-0619

അവതാരിക

ത്രസിക്കുന്ന മിച്ചികളോടെയല്ലാതെ, ബാലമനസ്സുകൾക്കെന്നല്ല, മുതിർന്നവർക്കും അറബികമെകൾ കേടിരിക്കാനാവുകയില്ല. അതിന്റെ മാസ്മരിക്കത് അത്രയ്ക്കാണ്. അതു സൃഷ്ടിക്കുന്ന വ്യതിരിക്തമായ അതക്കുതപ്പവൈത്തിൽ കുട്ടികളും, നാടകീയവും അപേചനിയവുമായ കമാഗതി ഉള്ളവാക്കുന്ന മാന്ത്രികവശ്യതയിൽ മുതിർന്നവരും മുഴുകിപ്പോകുന്നതിൽ അതക്കുതപ്പടാനില്ല. കമകളിൽ ആഴനിരിക്കുന്ന ഗുണപാംജങ്ങളും മനസ്സുകൾക്കു ലേപനമായി ഭവിക്കുന്നു. അറബികമെകൾ വായിച്ചതിൽനിന്നുള്ള അനുഭവത്തെപ്പറ്റി വിവ്യാത ആംഗലേയകവി വില്യം വേഡ്‌സ്വർത്ത ഇപ്രകാരം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു, “രാവുകളെ നിർന്മിദ്രാങ്ങളാക്കി മധുരിക്കിക്കുന്നവയാണ് ഈ കമകൾ.” പഞ്ചത്രനകമകൾക്കും, വിക്രമാദിത്യകമകൾക്കും ശ്രീകുകമകൾക്കും മഹാഭാരതകമകൾക്കുമെല്ലാം ഈ വൈശിഷ്ട്യം പറയാമെങ്കിലും നാടകീയത നിലനിർത്തുന്നതിലും അനുഭവചക്രത്തിൽ ജീജ്ഞാനാസയെ സദാ ഉണ്ടത്തിനാജീവമാക്കി നിർത്തുന്നതിലും അറബികമെകൾ അവയെക്കാൾ മുന്നിലാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ 15-16 നൂറ്റാണ്ടുവരെയുള്ള നീണ്ട കാലഘട്ടത്തിലും ആയിരത്തൊന്നു രാവുകൾ എഴുതപ്പെട്ടതെന്നാണ് വിദഗ്ധാഭിപ്രായം. വായിച്ചും പറഞ്ഞും അത് നൂറ്റാണ്ടുകൾ താണ്ടി ഇന്നും ആസാദക്കലാക്കത്തെ കീഴടക്കുന്നു. തലമുറകളും സംസ്കാരങ്ങളും മാറിയെങ്കിലും അറബികമെകളുടെ സ്വീകാര്യതയ്ക്ക് ആകാംകൂടിയതെയുള്ളൂ. അത് പുനരാവ്യാനം ചെയ്യപ്പെടാത്ത ഭാഷകളുണ്ടാവുകയില്ല. മലയാളത്തിലും എത്രയോ പുനരാവ്യാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എക്കിലും പുതിയ ഒന്ന് നിലവിലുള്ളവയ്ക്ക് അധികപ്പറ്റാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. കാരണം, ആവ്യാനംചെയ്യുന്ന ആളിന്റെ ഭാഷയും യുക്തിയും ചമൽക്കാരവും കണ്ണിശത്യുമെല്ലാം കൂതിയും ആസ്യം ദ്രുതയിൽ വലിയ സ്വാധീനമാണ് ചെലുത്തുന്നത്. ആയിരത്തൊന്നു

രാവുകളിലെ കമകളിലേരെയും ഉൾപ്പെടുത്തി ‘അനേബ്യൻ അത്കുത കമകൾ’ എന്ന പേരിൽ പുറത്തിരക്കുന്ന ഈ കൃതിയുടെ പുനരാവാതാവ് കേരള സർക്കാരിന്റെ ഇൻഫർമേഷൻ ആർട്ട് പണ്ഡിക്കിലേപ്പാർസിൽ വകുപ്പ് മുൻ അധികാരിയായിരുന്നു. ദയറക്കടറും പ്രശസ്ത സാഹിത്യകാരനും ബാലസാഹിത്യത്തിലെ ഭേദഗതിയായ അവാർഡ് ജേതാവുമായ ജേക്കബ് സാംസിൻ മുട്ടടയാണ്. പ്രധാനമായും ബാലമനസ്സുകളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആവ്യാനരീതിയാണ് ഇതിൽ അദ്ദേഹം അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നത്. സത്താവിഭവ്യും അനന്ത കരണിയവും കണികവുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവ്യാനരശലി ഈ കമകൾക്ക് വ്യത്യസ്തവും അപൂർവവുമായ ഒരു മാനന്തരനു നൽകുന്നു. കൂട്ടികളും മുതിർന്നവരും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അനുവാചക ലോകം ഏറെ താത്പര്യത്തോടെ ഈ കൃതിയെ വരവേൽക്കുമെന്നതിനു സംശയമില്ല.

ജെ.ജി. ലോറൻസ്

ആമുഖം

നൃറാണ്ടുകളുടെ പഴകമുണ്ട് അറബിക്കമെകൾക്ക്. കമകേട്ട് ഉറങ്ങിയും, കമകേട്ട് ഉണർന്നും എത്രയെത്ര തലമുറകൾ കടന്നു പോയിരിക്കുന്നു. ലോകമെമ്പാടുമുള്ള കൂട്ടികൾ അനും ഇന്നും ഒരേ മനസ്സാട്ട ഈ കമകൾക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു.

ആലിബാബയുടേയും അലാവുദ്ദീൻ്റേയും സിൻബാദിൻ്റേയു മൊക്കെ കമകൾ ഒരിക്കൽക്കൂടി വായിക്കാൻ മുതിർന്നവർപ്പോലും കൊതിച്ചുപോകും. ജീവിതസത്യങ്ങളും അനുഭവപാഠങ്ങളും ചിരിയും ചിന്തയുമെല്ലാം ഈ കമകളിൽ അലിഞ്ഞുചേരുന്നിൽ കുന്നു.

കൂട്ടികളുടെ ജിജ്ഞാസയെയും അനേഷണവുഡിയെയും തൊടുണർത്തുന്ന ധീരസാഹസികവും അതുതകരവുമായ എട്ട് കമകളാണ് ‘അരേബ്യൻ അത്ഭുതകമകളി’ൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഉറണ്ണും ഉറകവും മറന്ന്, ശാസ്മടക്കിപ്പിടിച്ചിരുന്ന് ഈ ഓരോ കമയും കൂട്ടികളും മുതിർന്നവരും ഒരുപോലെ ഒറ്റയിരുപ്പിൽ വായിച്ചുതീർക്കുമെന്ന് എന്നിക്കുറപ്പുണ്ട്.

ജേക്കേവ് സാംസ്കാരിക മുട്ട

ഉള്ളടക്കം

1. ആലിബാബയും നാല്പത്തു കള്ളമാരും	11
2. അലാവുദ്ദീനും അതഭുതവിളക്കും	25
3. ബാഗ്ഭാറിലെ വ്യാപാരി	42
4. ക്രാജാ ഹസ്സൻ	47
5. കാളയും കഴുതയും	56
6. മാന്ത്രികമോതിരം	59
7. സിൻബാദിന്റെ കപ്പൽയാത്രകൾ	80
8. നാലു വ്യാപാരികളും ഒരു പണസ്വിയും	106

ആലിബാബയും നാല്പത്തു കള്ളിക്കാരും

പണ്ഡു പണ്ട് പേരിഷ്യറിലെ ഒരു നഗരത്തിൽ രണ്ടു സഹോദരിക്കാർ ജീവിച്ചിരുന്നു. മുത്തയാൾ കാസിം. ഇളയവൻസ് പേര് ആലിബാബ. ദരിദ്രരായ അവർ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടാൻ ജീവിച്ചിരുന്നത്.

എന്നാൽ സന്ദർഭാന്തരം ഒരു യുവതിയെ കല്പാണംകഴിച്ചതോടെ കാസിമിന്റെ ഭാഗ്യകാലം തുടങ്ങി. വലിയ വീടിൽ താമസമായി. വലിയ കച്ചവടക്കാരനായി. എന്നാൽ സന്ദർഭം വർധിച്ചപ്പോൾ ദരിദ്രരെ അയാൾ വെറുത്തു.

ശുദ്ധപ്രയത്നമുള്ള ആലിബാബയ്ക്കാകട്ട, പകലതിയോളം അധികാരിച്ചിട്ടും ഒന്നും സന്ദർഭിക്കുവാനായില്ല. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ തോടെ അയാളുടെ ചെലവ് കൂടിവന്നു.

അതിരാവിലെ ഭാര്യ വച്ചുകൊടുക്കുന്ന ആഹാരവും, മഴുവുമായി ആലിബാബ എല്ലാ ദിവസവും വന്നതിലേക്കു പൂരിപ്പെടും, വിരുക്കു വെട്ടാൻ. പിനെ വെട്ടിയ വിരുക്ക് പട്ടണത്തിൽ വിന്റെ നിരുപ്പചെലവി നുള്ള കാശുമായി വീടിലേക്കു മടങ്ങും. ജേയഷ്ടംനായ കാസി മാകട്ട്, സഹോദരനെ സഹായിക്കാൻ ഒടുവം താത്പര്യപ്പെട്ടില്ല.

ഒരു ദിവസം പതിവുസ്ഥലത്ത് വിരുക്കിനു പറ്റിയ മരങ്ങൾ കാണാതെ തന്ത്തിനാൽ ചാക്കും മഴുവും എടുത്ത് ഉൾവന്നതിലേക്ക് ആലിബാബ നടന്നു. ചീവീടുകളുടെയും ഷേഖരമുഗങ്ങളുടെയും ശബ്ദം കാടിനെ ഭയാനകമാക്കി. മരങ്ങൾക്കിടയിലെ വള്ളിച്ചടികൾ വക്കണ്ണമാറ്റി അയാൾ കൂടുതൽ ഉള്ളിലേക്കു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ദേഹം തോന്തിയെങ്കിലും തന്റെ കൂടുംബത്തെ ഓർത്ത പ്പോൾ വിരുക്കില്ലാതെ മടങ്ങുവാൻ അയാൾക്കു മനസ്സുവന്നില്ല.

നടന്നു കഷിണിച്ച ആലിബാബ ഒരു മരച്ചുവട്ടിൽ ഇരുന്നു. ആഹാരം കഴിച്ചു. വിശ്രമിച്ചു. അന്ന് കുറേ കൂടുതൽ വിറകുശേഖരിച്ചു തന്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് ഒരു ജോധി വസ്ത്രത്തും വാങ്ങാൻ അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

കുറച്ചുകലെ വിരികിനു പറ്റിയ ഒരു മരം കണ്ണ് കഴുതയുമായി അതി നടുത്തത്തി. മഴുവും ചാക്കും അടുത്തുകണ്ണ പാറപ്പുറത്തുവച്ച് അല്പമകലെ കഴുതയെ മാറ്റിക്കൊട്ടി. താൻ വിരികുവെട്ടുനോൾ അതു പുല്ലു തിന്നുട്ടെന്നും അയാൾ കരുതി.

മഴുവെടുത്ത് മരം വെട്ടാൻ ആരംഭിച്ചതും ദുരേനിന് ഒരു ആരവം കേട്ടു. ആ ശബ്ദം എന്നാണെന്നിയുവാൻ ആലിബാബ ചെഹി യോർത്തു. ഈ കാട്ടിൽ ഒരു മനുഷ്യൻപോലുമില്ല. ഇനി വല്ല ദുഷ്ട മുഗങ്ങളോ മറ്റോ ആകുമോ? അയാൾ ചിന്തിച്ചു.

പെട്ടെന്ന് ആലിബാബയ്ക്ക് ഒരായെം തോന്തി. അയാൾ അടുത്തുള്ള പാറപ്പുറത്തു കയറി ശബ്ദം കേൾക്കുന്ന ദിക്കിലേക്ക് സുക്ഷിച്ചുനോക്കി. അങ്ങു ദുരെ പൊടിപ്പടലമുയരുന്നു. കുതിരകളുടെ കുളന്പടിശബ്ദവും മനുഷ്യരുടെ അടപാസവും! ആലിബാബ ഡയചകിതനായി. വല്ല കൊള്ളളക്കാരോ മറ്റോ ആയിരിക്കുമോ? മറ്റാരാണ് ഈ ലോറവന്തിനുള്ളിലേക്കു വരുന്നത്? അവരുടെ ദുഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടാൽ കമക്ഷിഞ്ഞതുതന്നെ. എന്തുചെയ്യും? ആലിബാബ പാറയോടു ചേർന്നുനിന്നിരുന്ന ഒരു മരത്തിനടുത്തത്തി. മഴുകാടിനുള്ളിൽ ഒളിപ്പിച്ചു. ഭാഗ്യം! കഴുത വള്ളിക്കാടിനുള്ളിലായതിനാൽ ആർക്കും കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. ഒട്ടും സമയം പാഴം കാതെ അയാൾ ആ മരത്തിനു മുകളിലേക്കു കയറി ഇലകൾക്കിടയിൽ ഒളിച്ചിരുന്നു.

അടപാസവും കുതിരക്കുളന്പടിയും അടുത്തടുത്തുവരുന്നു. ഒരു കുടം മനുഷ്യർ കുതിരപ്പുറത്ത് ചാക്കുകളുമായി താൻ ഇരിക്കുന്ന മരത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി വരുന്നത് ആലിബാബ കണ്ണു. ഭയനുവിരിച്ച് മരച്ചില്ലയിലിരുന്നുകൊണ്ട് ആലിബാബ ആ സംഘത്തിന്റെ വരവ് ശ്രദ്ധിച്ചു.

ആലിബാബ ഇരുന്ന മരച്ചുവട്ടിൽ ആ സംഘം വന്നുനിന്നു. അവർ കുതിരപ്പുറത്തുനിന്നും എന്നൊക്കെയോ ചരക്കുകൾ താഴേയിറിക്കി. സംഘതലവനെന്നു തോന്തുന്ന ഒരാൾ പാറയെ നോക്കി ഉറക്കെ അല്പി:

“ഓപ്പൺ സൈസോ.”

അതഭുതം! ഒരു വാതിൽ പോലെ പാറയുടെ ഒരു ഭാഗം തുറന്നു വന്നു. വന്നവർ ചരക്കുകളുമായി ഉള്ളിലേക്കു പോയി. എല്ലാവരും അകത്തുകടന്നപ്പോൾ പാറയുടെ വാതിലുണ്ടത്തു.

ആലിബാബ അതഭുതപരത്തെന്നായി.

ഉടനെ തനെ താഴേക്കിനാണിയാലോ? വേണ്ട. അവർ പെട്ടെന്നെ ഞാനും പുറത്തെക്കു വന്നാൽ കണ്ടതു തനെ! അല്ലപോകുടെ കാത്തിരിക്കാം.

അല്ലപസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശബ്ദത്തോടെ പാറയുടെ വാതിൽ തുറക്കപ്പെട്ടു. കാലിച്ചാക്കുകളുമായി എല്ലാവരും പുറത്തുവന്നു. സംഘത്തലവൻ ശ്രദ്ധയോടെ ചുറ്റും നോക്കി, ആരും കാണുന്നി ലൈന് ഉറപ്പുവരുത്തി പാറയുടെ നേർക്കു നോട്ടമുറപ്പിച്ച് അലറി.

“ഷട് സെസോ.” വാതിലടഞ്ഞു.

കുതിരപ്പുറത്തു കയറി അവർ വന്ന വഴിയേ തിരികെപ്പോയി.

രണ്ട്

ഭൂരെ അവർ മരഞ്ഞപ്പോൾ ആലിബാബ മരത്തിൽനിന്നിരിങ്കി. അയാൾക്ക് എല്ലാം വിചിത്രമായി തോന്തി. ആരായിരിക്കാമവർ? പാറയ്ക്കുള്ളിലെന്നാണുള്ളത്? അവർ വിണ്ടും മടങ്ങിവരുമോ? ഇന്നന്തായാലും ബെട്ടിയിടത്തോളം വിറകു മതി. ആപത്ത് എപ്പോം അണ്ണണഭാക്കുന്നതെന്ന് ആർക്കരിയാം?

ആ പാറയുടെ സമീപമെത്തിയപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ആലിബാബയ്ക്ക് സംഘത്തലവൻ അലറിപ്പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഓർമ്മ വന്നു. ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചാലോ?

“ഓപ്പൺ സെസോ.” ആലിബാബ അലറി.

എന്നൊരത്തുതും! പാറയുടെ വാതിൽ തുറന്നു. ആരെങ്കിലും വരുന്നുണ്ടോയെന്നു ശ്രദ്ധിച്ച് ആലിബാബ പാറയ്ക്കുള്ളിൽ കയറി ചുറ്റും നോക്കി. നിധികൾ സുക്ഷിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്ന അറവോലെ! പാറയുടെ മുകളിൽനിന്ന് ഒരു ചെറിയ പാരത്തിലും സൃഷ്ടപ്രകാശം അതിച്ചിറങ്ങുന്നു. പ്രകാശത്തിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന സർബ്ബാഭരണ അള്ളും പൊൻനാണ്യക്കുംബാരങ്ങളും! മറ്റാരിടത്ത്, കൂട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്ന പട്ടവസ്ത്രങ്ങളും വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങളും! സർഗ്ഗലോകം പോലെ! ആലിബാബ അതിശയിച്ച്. പെട്ടെന്നയാൾ ചുറ്റുപട്ടുകളെക്കുറിച്ച് ബോധവാനായി. അവർ കൊള്ളുക്കാർ തനെ. മോഷണവസ്തുകൾ ഈ പാറയ്ക്കുള്ളിൽ ഒളിപ്പിച്ചുവയ്ക്കുന്നു. തീർച്ചയായും അവർ മടങ്ങിവരും. അതിനുമുമ്പ് രക്ഷപ്പെട്ടുക തനെ.

പിനെ ഒരും താമസിച്ചില്ല, ആലിബാബ വലിയൊരു ചാക്കിൽ നിരയെ സർബനാണയങ്ങൾ നിച്ച് പുറത്തുവന്നു. സംഘത്തല വൻ പറമ്പത്തുപോലെ പാരയെ നോക്കി അലറി. “ഷട് സെസോ.”

വാതിലഡണ്ടു. അയാൾ കഴുതയെ അഴിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. സർബനാണയം ആരും കാണാതിരിക്കുവാൻ, വെട്ടിയ വിറകുകഷണങ്ങൾ അതിരെ മീതെ അടുക്കി ചാക്കിനെ മറച്ചു. കൊള്ളുക്കാർ മടങ്ങി വരുമ്പുംബേ ഇവിടെനിന്നു രക്ഷപ്പെടണം. “ദൈവമേ കാത്തുകൊള്ളണോ!” പ്രാർധനയോടെ ആലിബാബ കാടിനു പുറത്തേക്കു വേഗത്തിൽ നടന്നു.

ആലിബാബയെ കാത്തുനിന്നിരുന്ന ഭാര്യ, ദുരൈനിനു തന്റെ ഭർത്താവു വരുന്നതു കണ്ടു. പക്ഷേ, പട്ടണത്തിൽ വിൽക്കാനുള്ള വിറകെന്തിനാണ് ഈന്ന് വീടിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നത്! എന്തോ പന്തികേടുണ്ട്. ഭർത്താവിനടുത്തേക്ക് അവൾ ചെന്നു. എന്നാൽ ശബ്ദമുണ്ടാക്കരുതെന്ന് ആംഗ്യം കാട്ടി അയാൾ വിറകുകൾ എടുത്തു മുറ്റത്തിട്ടു. പിനെ ഭാര്യയോടു ചാക്കു പൊക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇരുവരും ചേർന്ന് ചാക്ക് വീടിനുള്ളിലാക്കി. ആലിബാബ വാതിലഡച്ച ദീർഘമായി നിശസിച്ചു. ഭാര്യയെക്കാനും മനസ്സിലായില്ല. അല്പനേരം വിശ്രമിച്ചേണ്ടം അയാൾ നടന്നതെല്ലാം ഭാര്യയോടു പറഞ്ഞു. ഇരുവരും സന്നോഷത്തോടെ പൊൻനാണയങ്ങൾ എല്ലാംതിട്ടപ്പെട്ടതുവാൻ തുടങ്ങി.

പക്ഷേ, ഇതെയധികം നാണയങ്ങൾ എല്ലാംകഴിയുന്നോൾ നേരം പുലരും. അതിനാൽ ജേയ്യഷ്ഠംനായ കാസിമിരെ വീടിൽ പോയി എന്തെങ്കിലും നുണ പറഞ്ഞ് അളവുന്നനാഴി വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വരാൻ ആലിബാബ ഭാര്യയെ പറഞ്ഞുവിട്ടു.

മുന്ന്

പ്രതിവില്ലാതെ അളവുന്നനാഴി ചോദിച്ചുവന്ന സഹോദരഭാര്യയെ കണ്ടപ്പോൾ കാസിമിരെ ഭാര്യയ്ക്കു സംശയം. നാഴികൊണ്ട് അള കുവാൻ പോയിട്ട് കൈകൊണ്ടുപോലും വാതിയിടാൻ ധാന്യമില്ലാത്ത വീടിൽ ഇവർക്കെന്തിനാണ് നാഴി? എന്ത് അളകുവാനാണ് എന്നു ചോദിക്കുവാൻ അവളുടെ ദുരഭിമാനം സമ്മതിച്ചില്ല. വിവരമറയാൻ എന്നാണു മാർഗ്ഗം? ബുദ്ധിമതിയായ അവൾ നാഴിയുടെ

അടിയിൽ അല്പം പുളി ഒടിച്ചുവച്ച്, ഒന്നുമരിയാത്തതുപോലെ അതെടുത്ത് ആലിബാബയുടെ ഭാര്യയ്ക്കു കൊടുത്തു.

ആലിബാബയും ഭാര്യയും സർബനാണ്യങ്ങൾ അളന്നു തിട്ട പ്രേപ്പിക്കാൻ വിടിനുള്ളിൽ ഒരു കുഴിയുണ്ടാക്കി അതിലിട്ടു മുടി. രാവിലെ ആലിബാബയുടെ ഭാര്യ നാഴി തിരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ പോയി. എന്നാൽ അതിനടിയിലെ പുളിയിൽ ഒരു പൊൻനാണ്യമോ ടിയിരിക്കുന്നത് അവളിൽത്തില്ല.

കാസിമിൻ ഭാര്യ നാഴി വാങ്ങി വിടിനുള്ളിൽ കയറി അതു പരി ശോധിച്ചു. അവൾ അതിശയിച്ചുപോയി. ഒരു പൊൻനാണ്യം നാഴിയുടെ അടിയിൽ! അവൾ കാസിമിൻ അടുക്കൽ ചെന്നു. “നോക്കു, ആലിബാബയ്ക്ക് എന്തോ നിധി കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അവൻ നിങ്ങളേക്കാൾ പണക്കാരനാകാൻ പോകുന്നു. അവനെക്കാൾ ചെറിയവനാകാതിരിക്കാൻ നിങ്ങൾ വേഗം ആലിബാബയെ വിളിച്ച് കാര്യമിരിയുക.” അവൾ പറഞ്ഞു.

പതിവില്ലാതെ കാസിം തന്നെ ആളയച്ചു വിളിപ്പിക്കുന്നതെന്തി നേന്നോർത്ത് ആലിബാബ ചിന്താമനനായി. കാസിം അനുജനോടു നിധിയെപ്പറ്റി ആരാത്തു. ആദ്യമൊന്നും ആലിബാബ സത്യം വെളി പ്രേപ്പിക്കിയില്ല. എന്നാൽ കൗശലക്കാരനായ കാസിമിൻ ചോദ്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു വെളിപ്പെടുത്തി.

പാറയ്ക്കുള്ളിലെ നിധിയുടെ വിവരം അനുജനിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ കാസിം അതുമുഴുവൻ കൈകലാക്കുവാൻ അനേകം ചാക്കുകളുമായി വനമധ്യത്തിലെത്തി. പാറ കണ്ണ കാസിം സന്തോഷവാനായി.

പാറയുടെ മുന്നിലെത്തിയ കാസിം ആലിബാബ പറഞ്ഞതു പോലെ അലറി. “ഓപ്പൺ സെസേം.” വാതിൽ തുറന്നതു കണ്ണു കാസിം ഓടി അതിനുള്ളിൽ കയറി. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ മത്ത ഭിച്ചുപോയി. അത്യാഗ്രഹിയായ കാസിം സർബനാണ്യങ്ങൾ ഓരോരോ ചാക്കിലാക്കി. മറ്റാരക്കിലും ശുഹയ്ക്കുള്ളിൽ വന്ന കിലോ എന്നു വിചാരിച്ച് കാസിം ഉരക്കെ പറഞ്ഞു:

“ഷട് സെസേം.” പെട്ടുന്ന് വാതിലാടഞ്ഞു.

ചാക്കുകളേല്ലാം നിറഞ്ഞതുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ അവ ഓരോ നായി വാതിലിൻ്റെ അതികിൽ കൊണ്ടുവച്ചു. കാസിം വാതിൽ തുറ കാൻ പറയേണ്ട വാചകമോർത്തു. എത്ര ആലോച്ചിച്ചിട്ടും സെസേം എന്ന വാക്ക് വായിൽ വരുന്നില്ല. കാസിം പരിഭ്രാന്തനായി.

“ഓപ്പൺ... ഓപ്പൺ...” അയാൾ അലറി. പാറയ്ക്കാരനക്കവുമില്ല. “ഓപ്പൺ ബാർളി, ഓപ്പൺ വീറ്റ്.” അങ്ങനെ പലതും വീണ്ടും വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. വാതിൽ തുറന്നില്ല. നിധിക്കെടുകളിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ച് കാസിം നിലവിളിച്ചു.

മോഷണത്തിനു പോയ കളള്ളമാർ തിരിച്ചുവന്നു. പാറയുടെ മുന്നിൽ കഴുതകളെ കണ്ടപ്പോൾ ഏതോ അപരിചിതൻ തങ്ങളുടെ രഹസ്യത്താവളം കണ്ണഞ്ഞിയതായി അവർ മനസ്സിലാക്കി. കൊള്ളൽ തലവൻ കാരം കൈയിലെടുത്തു. “ഓപ്പൺ സെസേം” എന്നലറി.

അക്കത്തുകടന അവർ നിധിച്ചാക്കുകളിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുന്നിൽ കുറന്ന കാസിമിനെ കണ്ടു. കോപാവേശത്താൽ കൊള്ളൽത്തലവൻ അയാളെ വെട്ടിനുറുക്കി നാലുകഷണമാക്കി. രണ്ടുകഷണം പാറ ത്തക്കുള്ളില്ലും രണ്ടുകഷണം വെളിയില്ലും ഈടു. ഈ രഹസ്യം മറ്റാ രേഖില്ലും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായെന്നു പരീക്ഷിക്കുവാനാണ് അങ്ങനെ ചെയ്തത്. പാറയുടെ വാതിലുടച്ച് അവർ അപ്രത്യക്ഷരായി.

നിധിക്കായി പുറപ്പെട്ട കാസിമിനെ ദിവസങ്ങളോളം കാണാതി രുന്നതിനാൽ ആലിബാബയോടു കാസിമിന്റെ ഭാര്യ കാരുങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ചയച്ച് തന്റെ കഴുതയുമായി ജേദ്ധം നെയ്യേഷിച്ച് ആലിബാബ വനമധ്യത്തിലെത്തി. എന്നാൽ കാസി മിന്റെ കഷണങ്ങളാക്കിയ മൃതശരീരമാണ് അയാൾക്കവിട കാണു വാൻ കഴിഞ്ഞത്. ആലിബാബ വള്ളരെ ദുഃഖിതനായി. കാസിമിന്റെ ഉടലിന്റെ പകുതി ഭാഗങ്ങൾ കാണാതിരുന്നതിനാൽ അയാൾ പാറ യുടെ അടുത്തത്തി. “ഓപ്പൺ സെസേം.” എന്നലറി.

അക്കത്തുകടന ആലിബാബ ജേദ്ധംന്റെ മറ്റു ശരീരഭാഗങ്ങളും ഒരു ചാക്കുന്നിറയെ പൊൻനാണ്യങ്ങളുമായി പുറത്തുകടനു.

“ഷട് സെസേം” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ പാറയുടെ വാതിലുടെ മൃതദേഹം കാണാതാവുന്നോൾ, ആരോ ഒളിത്താവളത്തിൽ കടനു വെന്ന് മനസ്സിലാക്കി കളള്ളമാർ തന്നെയേഷിച്ചുവരുമെന്ന് ആലി ബാബ തീർച്ചയാക്കി. അതിനാൽ നിധിയുമായി അയാൾ കാസി മിന്റെ വീടിൽ താമസമാക്കി.

കാസിമിന് മൊർജ്ജാനയെന്നു പേരുള്ള ഒരു വേലക്കാരിയുണ്ടായിരുന്നു. അവർ സമർമ്മയും ബുദ്ധിമതിയും യജമാനനോടു കൂറു ഇളവള്ളും ആയിരുന്നു. കാസിമിനെപ്പോലെ മൊർജ്ജാന ആലി ബാബയെയും ബഹുമാനിച്ചു.

ആലിബാബയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം, മൃതദേഹം തുന്നിച്ചുറ്റി കാൻ ഒരു ചെരുപ്പുകുത്തിയെ രഹസ്യമായി വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ മൊർജ്ജാന പോയി. ഒരു പൊൻഗാണ്യം നല്കിയപ്പോൾ ചെരുപ്പു കുത്തി സമ്മതിച്ചു. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ ഒരു തുണികൊണ്ടു കെട്ടി മൊർജ്ജാന വീടിലെത്തിച്ചു. മൃതദേഹത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളെല്ലാം തുന്നി ചേർത്തശേഷം പഴയതുപോലെ വീണ്ടും കണ്ണുകൾ കെട്ടി ചെരുപ്പു കുത്തിയെ മൊർജ്ജാനയോടൊപ്പം പറഞ്ഞുവിട്ടു. ഈ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം പരമരഹസ്യമാക്കിവയ്ക്കണമെന്നു ചട്ടംകെട്ടി ഒരു പൊൻ നാണ്യംകൂടി ചെരുപ്പുകുത്തിക്കു നല്കി മൊർജ്ജാന മടങ്ങിവന്നു.

കളളന്മാരാലല്ല, മരിച്ച അസുഖം വന്നാൻ കാസിം മരിച്ചതെന്ന് ജനങ്ങളെ വിശസിപ്പിക്കുവാൻ മൊർജ്ജാനയെ പലപ്രാവശ്യം ആലിബാബ ഒരു വൈദ്യൻ അടുക്കൽ പറഞ്ഞുവിട്ടു. വീണ്ടും വൈദ്യൻ അടുത്തുവന്ന മൊർജ്ജാന തന്റെ യജമാനൻ മരിച്ചുപോയതിനാൽ ഇനി മരുന്നുവേണ്ടായെന്നു വൈദ്യനോടു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ കാസിം രോഗബാധിതനായി മരിച്ചുപോയിരെന്ന വാർത്ത നാടിലി സിന്തു. ജനങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മൃതദേഹം സാംസ്കരിച്ചു. കളളന്മാർ ഏതു സമയവും അനേഷിച്ചുവരാൻ സാധ്യതയുള്ളതിനു നാൽ കരുതിയിരിക്കുവാൻ എല്ലാവരോടും ആലിബാബ പറഞ്ഞു.

രഹസ്യത്വാവള്ളത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തിയ കൊളളക്കാർ തന്റെ പ്രോത്സാഹിക്കാൻ പാറയും വാതിൽ തുറന്ന അക്കത്തും പുറത്തും ഇടിരുന്ന ശരീരഭാഗങ്ങൾ ആരോ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ സങ്കേതം മറ്റാരോ കണ്ണുപിടിച്ചുവെന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലായി. അതാരാബന്നന്ന് കണ്ണുപിടിക്കുവാൻ സമർപ്പനായ ഒരു കളളനെ വേഷംമാറ്റി നാടിലേക്കു വിട്ടു. ആരുടെരെയ കിലും മരണത്തെപ്പറ്റിയോ കഷണങ്ങളാക്കിയ മൃതദേഹത്തെപ്പറ്റിയോ ജനങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നുണ്ടോയെന്ന് അനേഷിക്കുവാൻ സംശയത്തെലവൻ അയാളോട് നിർദ്ദേശിച്ചു.

വേഷംമാറിയ കളളൻ അതിരാവിലെ ഗ്രാമത്തിലെത്തി. കടക എല്ലാം അടഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ചെരുപ്പുകുത്തിയായ മുസ്തപ്പായുടെ കട മാത്രം തുറന്നിരിക്കുന്നതായി കണ്ണു. മുസ്തപ്പാ ചെരുപ്പുതുന്നിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കളളൻ അയാളോടു ചോദിച്ചു: “ഇതെ അരംഭ വെളിച്ചത്തിൽ ചെരുപ്പുതുന്നുവാൻ തക്ക കാഴ്ച നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ?” അതു കേടപ്പോൾ മുസ്തപ്പായക്കു കോപം വന്നു. അയാൾ കളളനോടു പറഞ്ഞു: